

Stiftets internationella Covid-19 insatser

– Som en del av den världsvida katolska kyrkan är det vår kallelse och plikt att hjälpa de drabbade av Covid-19 pandemin, säger dominikanpatern Pascal René Lung, generalvikarie i Stockholms katolska stift. Särskilt viktigt är det att hjälpa de mest behövande, vilka har begränsade förutsättningar för att inte bli smittade av viruset och inte sprida det vidare. De materiellt fattiga utanför västvärlden är i särskilt behov av hjälp under denna svåra tid, menar pater Lung.

Med detta perspektiv som utgångspunkt satte stiftet igång i början på mars ett omfattande arbete för att stödja våra samarbetsorganisationer på olika håll i världen, särskilt i vissa delar av Afrika och Asien. De flesta av dessa samarbetsorganisationer är kvinnliga och manliga katolska ordnar, kongregationer, stift och institut av olika slag. På dessa institutioner arbetar de gudsvigda och lekfolk tillsammans.

Fram tills i slutet av maj har mer än 30,000 människor fått assistans från våra samarbetsorganisationer med ekonomiskt stöd från vårt stift. I olika omfattning fick de behövande hygienartiklar, munskydd, mediciner, matproviant och framförallt kunskaper i hur hålla sig borta från smittan, men också kunskaper om vad de ska göra i fall de känner av symptomen. Många drabbade och deras anhöriga fick psykosocialt stöd med att hantera sin situation. Ytterligare en kvarts miljon människor tog del av våra stödda informationskampanjer på TV och radio i vissa regioner i Centralafrika, Zambia och Indien.

Spridning av information om Coronaviruset skedde genom olika kommunikationsmedel; genom personliga besök på landsbygden och genom radioprogram i Centralafrika. I vänster bild är en kyrkans hälsoarbetare Mr. Jean som förklarar för byborna och i höger bild är det journalisten Mr. Théjoce som hjälper syster Federica att föra ut information om hur man hindrar spridning av coronaviruset på det regionala språket Sango

Nå befolkning på landsbygden

I början på mars kontaktades vårt stift av flera av våra samarbetsorganisationer. En av dessa var Gunturstiftet i södra Indien. Direktör fader Rayapu har många års erfarenheter av gräsrotsarbete, särskilt med hygien och sanitet. Han bedömde att kunskap om coronaviruset snabbt måste nå alla i hans stift, särskilt på landsbygden där utbildningsnivån är låg, innan smittofaran blir övermäktig. En handlingsplan med budget togs fram, vilken gick ut på att ta fram informationsmaterial på lokalspråket Telugu, designa och trycka affischer och banderoller, sy munskydd, inskaffa hygienartiklar mm. Under en helg specialutbildade några läkare 52 volontärer, varav hälften är systrar med medicinsk bakgrund, resterande är lekmanna ”barfota-hälsoarbetare”. Dessa skickades ut till byarna för att sprida kunskap om hur man ska förebygga smitta och vad man ska göra i fall man ändå blir det. I samarbete med lokala myndigheter sattes det upp banderoller och affischer, med tydliga bilder om hur man tvättar händerna med tvål och vatten på rätt sätt, håller avstånd till

varandra och täcker för mun och näsa när man går ut. Affischerna uppmanar också till att man ska hålla sig hemma, isolerad, i fall man skulle ha virussymptom, eller ännu värre; vara smittad.

– *Fram tills Indiens regering införde utgångsförbud 22 mars och framåt lyckades våra 52 medarbetare på två intensiva veckor nå 80 byar, säger fader Rayapu. De besökte byarna på cyklar, hyrda motorcyklar och andra fordon. Byborna fick baskunskaper om hur skydda sig mot coronaviruset. De allra fattigaste fick hygienartiklar i form av tvålar, handsprit och munskydd. Stora vattencisterner placerades ut på vissa bytor, utanför kliniker och hälsoinrättningar samt kyrkor, så att folk regelbundet kunde tvätta händer med flytande tvål när de besöker dessa platser bortom hemmet.*

Fr. Rayapu bärande på nysydd munskydd som delades ut till tusentals bybor. Systrar och lekfolk gjorde en snabb insats att nå ut till befolkningen med information innan utgångsförbudet infördes i Indien den 22 mars.

Fr. Rayapu hade också några volontärer som har kunskaper i masskommunikation och sociala medier. Dessa personer satte ihop ett kort inslag med information om viruset och det visades på lokal-tv flera gånger per dag fram tills slutet av april. Grovt räknat tog ca 150,000 personer del av TV-inslaget.

– *Vi satte också upp ca 2,000 informativa affischer och banderoller i dessa byar, skolor och på andra offentliga platser, så att många fler kunde nås av budskapet om hur man skyddar sig, säger fader Rayapu. Vår nästa plan är att arbeta med skolpersonal och elever i 100 skolor i regionen. Det sätter vi igång med så fort skolorna har öppnats igen.*

Sy munskydd ger inkomst

Ett bekymmer på de flesta håll i världen var, och är fortfarande, brist på munskydd. Eftersom mycket fattiga människor inte kan avvara pengar till att köpa dyra munskydd som fanns tillgängliga, satte Stockholms katolska stift igång tre projekt för att producera dessa. Två partners i Indien och en i Tanzania tog sig an att organisera sina tidigare utbildade kvinnliga sömmerskor för att sy munskydd. Hittills har 180 kvinnor och 15 män sytt etthundratusen återanvändbara munskydd och dessa har delats ut till de behövande. Vårt stift bekostade material och löner samt stod för övriga omkostnader. Behoven av munskydd är förstås mycket större, så vi ser efter möjligheter att stödja liknande projekt på andra platser. Förutom i Tanzania, har också våra partners i Burundi och Malawi visat intresse för att sy munskydd. Likaså vill våra kyrkoorganisationer i

Nepal och på Sri Lanka engagera sina tidigare utbildade sömmerskor till att sy de eftertraktade munskydden. Fördelen med sådana insatser är att det inte enkom fråga om att sy munskydd; utan också att det ger fattiga sömmerskor möjlighet till inkomst.

Skyddsutrustning till sjukhus och dispensärer i elva länder

Det är ett axiom att påstå att i en epidemi är hälsoinrättningar av största värde. Förutom att föra ut kunskap om coronaviruset, hur man skyddar sig och möjligen testar potentiella smittobärare, spelar dessa inrättningar stor roll genom att ge vård till de smittade. Men hur kan mindre bemedlade sjukhus och dispensärer, oftast på landsbygden och i städernas slumområden, hjälpa möjligen smittade patienter, när personalen inte ens har grundläggande utrustning för att skydda sig själva i dessa sköra miljöer? Vårt stift tog sig an att ge ekonomiskt stöd till elva katolska sjukhus och dispensärer till att inskaffa nödvändig skyddsutrustning till personalen, samt till mediciner och hygienartiklar till patienterna. Samtliga hälsoinrättningar prioriterar mindre bemedlade patienter.

Många hårt utsatta av Covid-19 situationen fick hjälp med mat, som denna unga mor. I bakgrunden syns säckar med majsmjöl för att laga den vanligaste maträtten sheema. Två medarbetare på sjukhuset 'Vår Fru av Berget Karmel' i centrala Malawi visar för byborna hur man tvättar händerna på ett hygieniskt sätt för att minska smittorisken.

– Tack vare ert ekonomiska stöd har vi kunnat köpa skyddsutrustning till vår personal, säger karmelitsystern Rose, som administrerar verksamheten på sjukhuset 'Vår Fru av Berget Karmel' i centrala Malawi. Nu känner personalen sig säker när de dagligen handskas med besökande patienter och intagna i denna Covid-19 situation. Dessutom kunde vi använda era pengagåvor till att bedriva kampanjer i dussintals byar för att upplysa folk om coronaviruset, samt till att införskaffa två dussin 500-liters vattencisterner, vilka placerades på torgen i lika många byar.

Hittills har Stockholms katolska stift givit ekonomiskt stöd till sjukhus och dispensärer i Kongo-Kinshasa, Malawi, Kenya, Centralafrika, Tchad, Madagaskar, Palestina, Egypten, Jordanien, Indien och Nepal. Samtliga institutioner drivs av medicinskt utbildade och hängivna systrar och präster. Verksamheten drivs i samarbete med professionella lekfolk i olika positioner.

Stöd till församlingar

Till flera församlingar i länder som Haiti, Burundi, Tanzania och Sri Lanka, gav vårt stift ekonomiskt stöd till att sprida information om Covid-19. Affischer utformades på de lokala språken och sattes upp på många platser bortom kyrkor och församlingshus. Informationsblad om Covid-19 delades ut. Medel gavs också till att köpa vattencisterner och flytande tvål till femtiotal församlingar. Många kyrkoherdar var aktiva i detta

hjälparbete. Kyrkoherdarna, i de länder kyrkorna fortfarande var öppna för gudstjänst, var också medvetna om att de kunde utnyttja de troendes uppmärksamhet under predikan och under kungörelser för att tala om denna pandemi.

– Påskdagens mässa, men också mässorna under stilla veckan då många deltog, tog jag tillfällen i akt i min församling för att tala om coronaviruset, säger fader Damian från Sri Lanka. Det gällde att vara finurlig med att baka in information om coronaviruset, relatera det till evangelieläsningen och förmedla hopp till de församlade. I våra församlingar finns många kulturella och religiösa fördomar om sjukdomar som sakligt måste bemötas.

Kyrkoherden fader Damian, tillsammans med syster Elizabeth och sakristanen Alex, förbereder vattencistern med diskho med informativ Covid-19 skylt utanför entrén till Weligamakyrkan, i södra Sri Lanka

Att sprida rätt kunskaper om viruset och dess verkningar, samt ha ekonomiska medel till att skaffa utrustning och dela ut mat till hungrande fattiga arbetslösa efter utgångsförbud i många länder, är en mycket viktig uppgift, men inte den enda, hävdar flera av våra samarbetsorganisationer. Och det är precis det många av våra systrar, präster och lekfolk gör i sitt uppskattade Covid-19 arbete. De ingjuter hopp om att bättre tider kommer, att kyrkan hjälper dem, och att Gud inte har övergivit någon, utan är med oss i våra allra svåraste stunder.

– I dessa dystra tider, med inget vaccin i sikte, och antalet smittade i världen har överskridit fem miljoner och med över en kvarts miljon döda av sjukdomen, gäller det att hålla modet uppe, uppmuntra och stödja varandra i denna ömtåliga process, säger stiftets generalvikarie pater Lung. Alla vi kristna, ja alla oavsett tro, måste fortsätta visa vår solidaritet med de mest drabbade i världen, särskilt de drabbade med minst resurser att hantera pandemin.

Vårt stift kommer att fortsätta stödja den världsvida kyrkans organisationer och institutioner, så att de kan hjälpa de behövande på plats, på landsbygden och i urbana områden, i församlingar, stift och religiösa provinser, både genom att ge materiellt och socialt stöd, men också med att ge de drabbade och anhöriga andligt och pastoralt stöd i denna omskakande tid genomsyrad av Covid-19 pandemi.

**Charles Câmara,
Stockholms katolska stift**

SAMMANFATTNING

Fram tills datum har Stockholms katolska stift, med stöd från privata givare, betalat ut 3,7 miljoner kronor, till 22 katolska institutioner, fördelade på 30 insatser (några institutioner har fått flera insatser beviljade). Storleken på projektbidrag varierar från minsta på 50,000 kr till det högsta på 400,000 kr. Exempel på mottagare av medel är bl a stift i Tanzania, Indien, Sri Lanka och Haiti; ordnar och kongregationer, till exempel Jesuiter, Combonisystrar, Ursulinsystrar, Karmelitsystrar och bröder, vilka verkar bl a i Jordanien, Mexiko, Nepal, Zambia och Malawi.

Grovt räknat fick ca 30,000 personer direkt hjälp genom vårt stöd; och tio gånger fler, ca 300,000 tog del av våra insatser för det mesta genom informationskampanjer.

Majoriteten av de som fick någon form av hjälp genom våra insatser var barn och vuxna i allmänhet i de byar och urbana områden som våra partners arbetar i. Dock var några särskilda grupper som mottog vår hjälp äldre personer, havande kvinnor och migranter.

Medel gavs till att bl a genomföra kortkurser om Covid-19, ta fram informationsmaterial, producera TV- och Radioinslag, inköp av skyddsutrustning till sjukhus och dispensärer, inköp av mediciner och hygienartiklar, inköp av matproviant och till att täcka kostnader för att producera 100,000 återanvändbara munskydd, samt till inköp av ca 700 små och stora vattencisterner.

Insatser genomfördes och i en del fall pågår i följande 18 territorier och länder: Burundi, Centralafrika, Kamerun, Kenya, Kongo-Kinshasa, Madagaskar, Malawi, Tanzania, Tchad, Zambia; i Egypten, Jordanien och Palestina; i Indien, Nepal och Sri Lanka; samt på Haiti och i Mexiko.